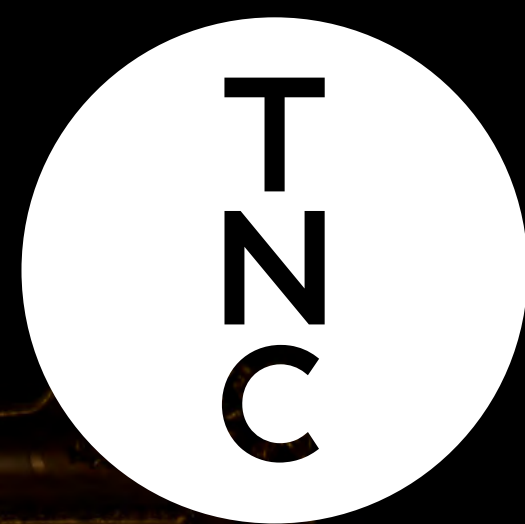

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

TEATRE NACIONAL
DE CATALUNYA

LA CASA DEL DOLOR

Víctor Sánchez Rodríguez

Direcció Víctor Sánchez Rodríguez

Amb Antonio Escámez, Amparo Fernández,
Júlia Genís, Lina Lambert, Pol Monen, Carles Sanjaime

Escenografia Max Glaenzel

Vestuari i caracterització Adriana Parra

Il·luminació Mingo Albir

Composició musical i espai sonor Aurora Bauzá,
Pere Jou

Assessorament de moviment Cristina Fernández Pintado

Ajudant de direcció Albert Pérez Hidalgo

Ajudant d'escenografia Josep Iglesias

Ajudanta de vestuari Sara Espinosa

**Alumna en pràctiques d'escenografia de l'Institut
del Teatre** Guisla Roig Pla

Amb la col·laboració de Institut Valencià de Cultura –
Generalitat Valenciana

Agraïments Caroline Verbrugghe, Paco Zarzoso,
Louise Anderson i els companys del Laboratori de
dramatúrgia Insula Dramataria Josep Lluís Sirera
2020 (IVC): Paula Llorens, Lucía Sáez, Xavi Puchades
i Javier Sahuquillo. I a Josep Maria Miró.

Equips tècnics i de gestió del TNC

Els fragments de les pel·lícules que es projecten en
aquest espectacle formen part de:

Imitation of Life (Douglas Sirk, 1959, Universal
Pictures, 124')

Leave Her to Heaven (John M. Stahl, 1945, 20th
Century Fox, 110')

Mildred Pierce (Michael Curtiz, 1945, Warner Bros, 111')

La cançó *Te busco* (1993) utilitzada en aquest
espectacle pertany al compositor dominicà Víctor
José Víctor Rojas més conegut com a Víctor Víctor.
(Copyright fonogràfic - RMM Records & Video Corp.)

26/01/22
– 20/02/22

+16

Sala Petita

Teatre

Durada

1 h 45 min,
sense entreacte

Col·loqui de *La casa del dolor* moderat per Anna Maria Villalonga

28/01/22,
després de la funció

Podcast

Aprofundeix en l'espectacle de la mà del seu autor i director, Víctor Sánchez Rodríguez.

Spotify

Ivoox

Web del TNC

Publicacions TNC

La casa del dolor, de Víctor Sánchez Rodríguez
5 €. En venda a les taquilles del TNC
i a www.tnc.cat

Club de lectura Llegir el teatre

TNC i Biblioteques públiques de Catalunya

Gira

Teatre Principal de Castelló 05/03/22

Teatre Principal
de València 11/03/22
-13/03/22

La primera vegada que vaig veure el llenç *Cérvol assetjat per una gossada* del pintor flamenc Paul de Vos, em va vindre al cap una nit del mes d'agost del 2019 a La Paz, Bolívia, on la vida m'havia dut per formar part del jurat d'arts escèniques i música de les ajudes a la creació artística que eixe any va convocar el Govern bolivià. Eixa nit, no recorde la data exacta, vaig compartir taula sopant, de manera fortuïta, amb Pablo Rulfo, pintor mexicà fill de Juan Rulfo, l'autor de *Pedro Páramo*, i amb Guillermo Arriaga, també mexicà, novel·lista i guionista, autor de pel·lícules com ara *Amores perros*, *21 gramos* o *Babel*. Arriaga és un home magnètic, d'intel·ligència afilada, quasi felina, i amb una parla assossegada però intensa. Mentre sopàvem va llançar a l'aire el següent: "Saben... Yo cazo con arco". I crec que Pablo, que era el seu amic, li va dir: "¿Y qué te han hecho a ti los pobres animales?" I Guillermo va respondre una cosa que em va deixar clavat a la cadira: "Nada, enamorarme. Llevo dos años detrás de una cierva, enamorado de ella. Tendrías que ver sus músculos cómo se tensan cuando camina..." I aleshores va encetar una narració gairebé de caire eròtic sobre el cos de la cérvola. Però jo vaig desconnectar. Em vaig quedar rumiant la següent pregunta:

Per què arribem a matar allò que estimem?

Escric açò i em ressona al cap la cançó que cantava Jeanne Moreau a *Querelle* de Fassbinder: "*each man kills the thing he loves dadada dararara*".

Al centre del quadre de Paul de Vos hi ha un cérvol al qual diversos gossos estan estripant. C cadascú sembla estirar en una direcció, com si volgueren endur-se'l a sa casa, per a gaudir d'ell, de la seua carn, en soledat, avarament. Aquest cérvol em fa pensar en Juli, el protagonista d'aquesta obra, exposat al continu estira-i-arronsa de la seua família, una família bastant

disfuncional i nuvolada. Si aquest cérvol desapareguera de la pintura, què farien aquests gossos embogits sense res que endur-se a la boca? I si ho fera Juli, què seria de la seua família sense ell, que és el pegament que els uneix?

La casa del dolor és un viatge oníric pel melodrama dels horrors d'una família d'aquestes que potser envegem perquè, imaginem, no passen penúries i els envolta l'art, la música i la literatura; que tenen una existència elevada. A l'obra som espectadors d'allò més íntim i pudorós: els malsons d'aquesta família.

El melodrama està iconogràficament fixat a l'arquitectura de la casa burgesa, a la seua atmosfera claustrofòbica que és una presó, una olla a pressió i un contenidor de passions. Però també de somnis i de malsons. És a casa, al llit, on visitem els territoris més foscos de la nostra psique. On ens ha visitat la desesperació. On hem patit el dol.

Tots hem viscut alguna vegada a la vida dins de la nostra pròpia casa del dolor.

Víctor Sánchez Rodríguez

Autor i director

ESPECTACLES EN CARTELL I PROPERES ESTRENES

Fuego fuego Manuela Infante

14/01/22 – 06/02/22
Sala Tallers

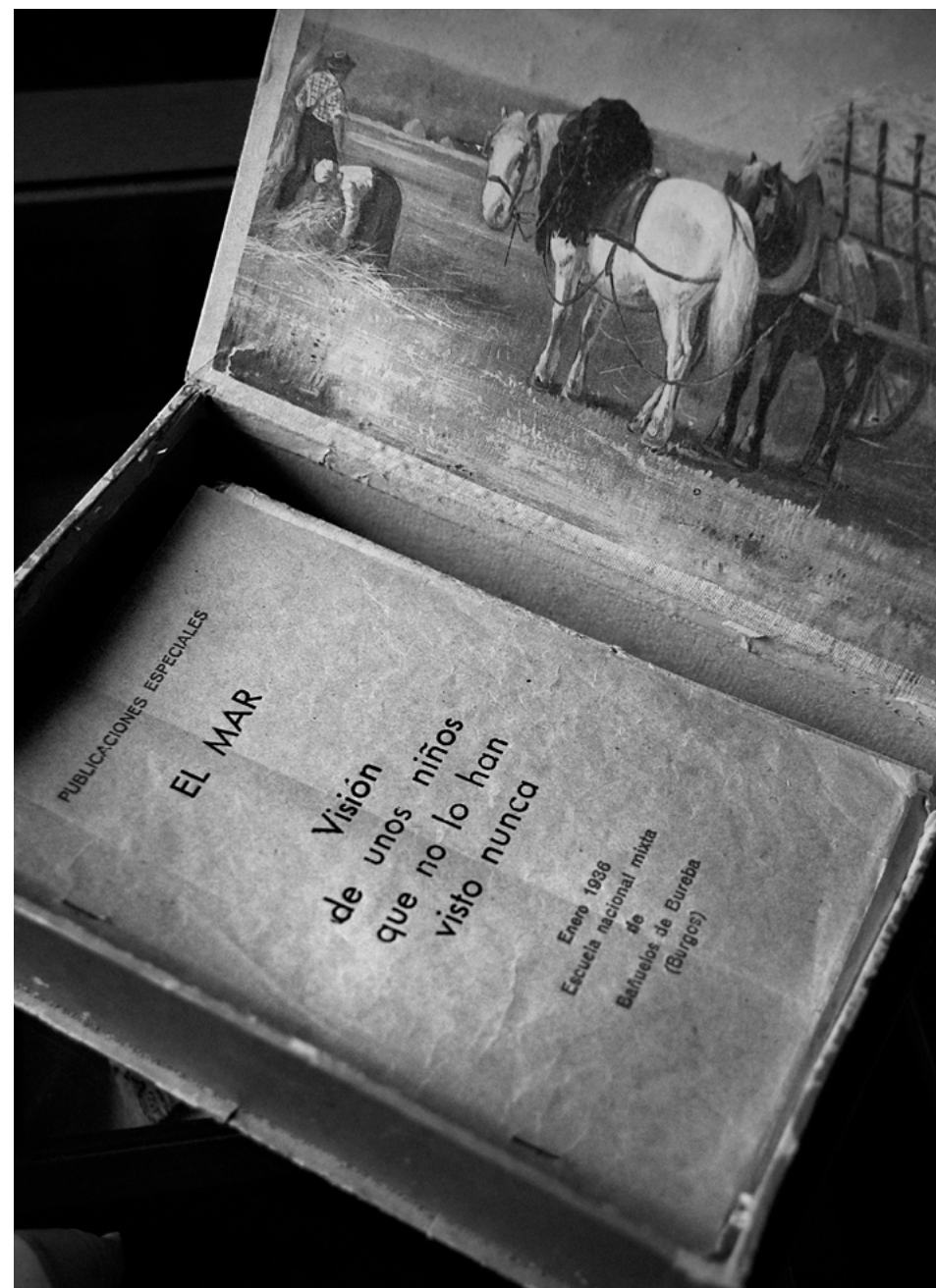
Desig Josep Maria Benet i Jornet

27/01/22 – 06/03/22
Sala Gran

El mar: visió d'uns nens que no l'han vist mai Xavier Bobés i Alberto Conejero

17/02/22 – 06/03/22
Sala Tallers

MECENES

Patrocinador

Damm
Fundació

Protectors

 Fundació "la Caixa"

 Sabadell
Fundació

FUNDACION
ACS

Benefactor

Coca-Cola®

Col·laboradors

VERI
AIGUA PURA DEL PIRINEU

Gramona

 FC BARCELONA

**INSTITUT
FRANÇAIS**
Espagne

Mitjans de comunicació

LA VANGUARDIA

CATALUNYA

RÀDIO

P el Periódico

EL PUNT AVUI⁺

a
ara.cat

RAC1

Projecte Tàndem

Fundació
Catalunya
La Pedrera

TNCDigital

LLL institut
ramon llull

Plaça de les Arts, 1
08013 Barcelona
Tel. 933 065 700
info@tnc.cat
www.tnc.cat

Foto de cartell de *La casa del dolor* © David Ruano / TNC
Imatge del quadre: Archivo Fotográfico Museo Nacional del Prado
Fotos spectacle David Ruano